

кову політику без практично розробленої відповідної соціально-економічної доктрини держави.

Податкова реформа повинна спрямовуватися на створення привабливої та стабільної у довгостроковій перспективі податкової системи. Крім того, органи влади перед тим, як почнуть знижувати податкові ставки, повинні вживати заходів для розширення податкової бази.

Література

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 №2755-VI, зі змінами та доповненнями. - Офіційний сайт Верховної Ради України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.
2. Закони України «Про оподаткування прибутку підприємств» Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №27, ст.123 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.
3. Трофімова Л.В. Податкова політика і податкова система / Л.В.Трофімова // Форум права. – 2010.- №1.- с.364-370.

Цветнова О.В.

РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОЇ СТРАТИФІКАЦІЇ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Проблема соціальної стратифікації виникла одночасно з формуванням людського суспільства. Численні підходи до поняття стратифікації можна умовно розділити на дві основні групи - владні та мерітократичні. Відповідно до перших, елітою є ті, хто мають в даному суспільстві вирішальну владу, а відповідно з другими - ті, хто володіє якимись особливими перевагами та особистими якостями, незалежно від того, чи бракує влади чи ні. В останньому випадку еліта виділяється по талантам і заслугам [2, с. 245].

При розгляді проблеми соціальної стратифікації цілком виправдано виходити з теорії соціально-економічної неоднорідності праці. Виконуючи якісно нерівні види праці, різною мірою задовольняючи громадські потреби, люди іноді виявляються зайнятими економічно неоднорідною працею, бо такі види праці мають різну оцінку їхньої суспільної корисності.

Структуроване суспільство може бути представлено як сукупність взаємопов'язаних і взаємообумовлених областей соціального життя: економічної, політичної, духовної, суспільної, в якій іноді виділяють сімейно-побутову сферу. У кожній із зазначених сфер соціального життя має місце власне соціальне розшарування, власна структура. Соціальні відмінності між людьми визначають соціальну структуру.

Найбільше соціально-стратифікаційне виникнення суспільства - клас. Середній клас - сукупність соціальних верств, що займають проміжне положення між основними класами в системі соціальної стратифікації. «Цей клас характеризується неоднорідністю становища, суперечливістю інтересів, свідомості та політичної поведінки, внаслідок чого багато авторів говорять про нього як про «середній клас», «середній прошарок». Розрізняють старий середній клас і новий середній клас» [3, с. 317].

Практично у всіх розвинених країнах частка середнього класу становить 55 - 60%. Зростання середнього класу висловлює тенденцію до зменшення протиріч між змістом праці різних професій, міським і сільським способом життя. Середній клас є носієм цінностей традиційної сім'ї, що, однак, поєднується з орієнтацією на рівність можливостей для чоловіків і жінок в освітньому, професійному, культурному відношенні. Цей клас є захистом сучасного суспільства, його традицій, норм і знань.

У сучасній Україні середній клас перебуває в стані, що зароджується. Продовжує розвиватися соціальна поляризація - розшарування на бідних і багатих. Ті, хто бачить виникнення біполярного розподілу доходів і нечисленність середнього класу, стурбовані долею української демократії. На поширену думку соціологів, для здорової демократії необхідний здоровий середній клас. У суспільстві, що складається з багатих і бідних, відсутня політична і економічна сполучна ланка.

Стратифікація характеризує нерівномірний розподіл дефіцитних ресурсів суспільства - грошей, влади, освіти і престижу - між різними стратами, або верствами населення.

«Соціальна стратифікація включає всю гаму нерівностей: соціально-економічну, соціально-політичну і правову. Тому є проблеми дискримінації не тільки майже всіх груп населення, а й тотальної бідності всього суспільного життя. Не слід плутати стратифікацію і відмінності. Так як культурні відмінності (мовні, релігійні, расові) не стають причиною дискримінації в демократичному суспільстві» [4, с. 159]. Проте існують локально-ситуативні відмінності та нерівності, які спостерігаються в будь-якому суспільстві, але не призводять до глобальних конфліктів.

Поки що немає реальної моделі суспільного устрою, в якій би можна було реалізувати повну рівність. Люди від народження нерівні за своїми здібностями, це не їх вина або заслуга. Талант, обдарованість - значною мірою не особисте, а суспільне надбання, але разом з тим він має право на більшу матеріальну винагороду.

Таким чином, питання про соціальну рівність або нерівність може бути вирішене тільки щодо конкретної проблеми, що є тільки в рамках конкретної соціальної ситуації, коли є в наявності конкретне завдання і відомі ті характеристики, якими повинна володіти людина, тобто релевантні характеристики, або релевантні риси.

Одним з можливих шляхів досягнення, якщо не рівності, то хоча б справедливої нерівності, може бути реалізація принципу пропорційного заслугам роз-

поділу позицій в стратифікаційній структурі суспільства. Можливий також шлях вирішення проблеми нерівності в кожній конкретній ситуації залежно від ступеня вираженості релевантних характеристик кожної конкретної людини, що є перспективою для подальших досліджень у цьому напрямку.

Література

1. Лапин Н. И. Сборник материалов научной конференции к 180-летию со дня рождения К. Маркса: Карл Маркс и современная философия / Н. И. Лапина. - М. : ИНФРА-М, 1999. - 380 с.
2. Комаров М. С. Введение в социологию / М. С. Комаров. - М. : Наука, 2004. - 340 с.
3. Косалс Л. Я. Социология перехода к рынку / Л. Я. Косалс, Р. В. Рывкина. -М. : Эдиториал, 2008. - 365 с.
4. Ядов В. А. Стратегия социологического исследования. Описание, объяснение, понимание социальной реальности / В. А. Ядов. - М. : Омега-Л, 2007. - 410 с.

Шамановський В.В., Антоненко В.М.

ДЕЯКІ СУЧАСНІ АСПЕКТИ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Ефективність діяльності суб'єктів господарювання зумовлюється переважно станом їх фінансів, що призводить до необхідності розгляду проблеми забезпечення фінансової безпеки підприємств. Недостатнє забезпечення фінансової безпеки може привести до того, що підприємство стане ціллю ворожого поглинання та, з іншого боку, ріст темпів бізнесу викликає більш високу залежність підприємств від зовнішніх джерел фінансування та, можливо, втрату самостійності у прийнятті управлінських рішень.

Фінансова безпека є універсальною категорією, що відбиває захищеність суб'єктів соціально-економічних відносин на усіх рівнях, Фінансова безпека підприємства – це захищеність його діяльності від негативних впливів зовнішнього та внутрішнього середовищ, а також спроможність швидко усунути різноманітні загрози або пристосуватися до існуючих умов для стабільного функціонування та динамічного розвитку. Зміст цього поняття містить у собі систему засобів, що забезпечують конкурентну стійкість і фінансову стабільність підприємства, а також сприяють підвищенню рівня добробуту власників та робітників.

Головна мета фінансової безпеки підприємства полягає в тому, щоб гарантувати його стабільне та максимально ефективно функціонування у поточний період і високий потенціал розвитку в майбутньому.

Взагалі фінансова безпека підприємства є комплексним поняттям і пов'язана не лише з внутрішнім станом самого підприємства, а й з впливом зо-